

min juridiske Skarpsindighed for vidt. Jeg tror, det ærede Medlem deri gjorde mig Uret og gav denne Advarsel en forkert Adresse, thi det er ikke mig, som lægger Bægt paa, om der er 4 eller 7 Stemmer urigtige. For mig er det Afgjørende ved dette Valg hele den uordentlige Maade, hvorpaa Valglisten have været førte, og hvad man deraf i det Hele kan slutte om Valgets Paalidelighed, hvorimod de enkelte Tilfælde netop fra det ærede Medlems Side ere opstillede som afgjørende. Og saa er det, at jeg ligeoverfor disse enkelte Tilfælde siger, at, naar man vil tage det saa strengt juridisk, er der 3 andre Tilfælde, som det ærede Medlem maa tage med, og til endnu yderligere Vidnesbyrd om Konsekvensen i hans Tankegang oplæste jeg nogle Uttringer, som han netop selv tidligere har gjort til sine, og hvori han siger, at det Afgjørende ved et Valg er selve Valglovens Bestemmelser og ikke de Forhør, som mulig senere finde Sted, saalidt som Attester fra Notarius publicus eller lignende. Derfor siger jeg: Skulle vi her gaa ud fra, hvad der er den lovlige Sikkerhed overensstemmende med Valglovens Forrifter, saa have vi den heller ikke i disse 3 Tilfælde, thi det er da ikke Forhørsprotokollens Resultat, men, efter det ærede Medlems egen Opfattelse, den strenge Overholdelse af Valglovens Forrifter, som er det Levende ved Afgjørelsen af Valget. Altsaa, hele denne strengt juridiske Opfattelse har jeg kun betragtet som et Middel til at vise, at saa maatte det ærede Medlem komme til et andet Resultat end det, han er kommet til, men ikke, fordi jeg selv derpaa vilde begrunde min Afstemning.

Berg: Jeg vilde dog gjerne bede det ærede Medlem for Afsens (S. Pedersen) sige mig, hvorefter jeg overhovedet skulde danne mig en Mening om en foreliggende Sag, som jeg er sat til at undersøge, naar jeg ikke maa tage min Mening efter de indhentede Aktstykker, og ingen Anden giver mig Anvisning til at faae en anden. Det ærede Medlem benegtede min Berettigelse til at udtale min Dom om en Mand, bygget paa de foreliggende Aktstykker; jeg opfordrede ham da til at supplere dem med andre Udtalelser. Det kan han ikke, men fordi der er foregaaet noget Andet Ost for Storebelt, skal jeg have en anden Mening om, hvad der er foregaaet Best for Storebelt, end den, der er bygget paa Forhørrerne. Jeg forstaar ikke den Logik, og jeg kan heller ikke følge den, forsaavidt jeg har med den Slags Sager at gjøre.

J. Pedersen: Jeg har ikke forlangt, at det ærede Medlem skulde danne sig nogen anden Mening end den, han kunde faae af Forhørsprotokollen; men der er meget forskjellige Maader,

hvorpaa man kan gjøre den gjældende. Man kan optræde meget strengt til den ene eller den anden Side. Det ærede Medlem pleier ikke at være saa mild lige overfor den Slags Ting, men det forekommer mig, at det ærede Medlem her var saa løs, tilvækkende, lempende, anerkjendende. Det var det, jeg ikke rigtig kunde forstaa fra det ærede Medlems Side.

Berg: Jeg troede ellers, at det Bløde hørte hjemme paa Syn. Jeg vil indrømme, at forsaavidt Sandheden er blød, har jeg fulgt den her, og jeg vil indrømme min ærede fynske Kollega, at, dersom man, som han ønsker, skulde lægge særlig Bægt paa Avisartikler, fik man ganske vist en anden Opfattelse af mange Forhold mellem Vilde og Storebelt end den, det ærede Medlem har søgt at gjøre gjældende.

Ordføreren (Suel): Jeg skal trygt overlade til det høie Thing at afgjøre, paa hvis Side Juristeriet er, og paa hvis Side den kunde Sands. Jeg skal derfor slet ikke komme ind paa den Drøftelse, som det ærede Medlem, der førte Ordet paa Mindretallets Begne, indlod sig paa. Jeg skal kun med Hensyn til et enkelt Punkt sige til det ærede Medlem, at jeg beklager, at jeg har voldt ham saamegen Uleilighed med den stemmende Svenster, J. Jønsen, Fyrhøder, ved, at jeg for Kortheds Skyld mindre korrekt har sagt, at Ublændinge have stemt. Det er ganske vist, at Ublændinge have lige saalidt stemt, som de Døde have stemt, men hvis man tager Sagen praktisk, kan man nok sige, at de alligevel have stemt, de have juridisk talt stemt, idet der er præsteret juridisk Bevis for, at der baade har stemt en svensk Fyrhøder og en Død. Dette kan ikke beskrives, naar man stiller sig paa et fuldstændigt juridisk formelt Standpunkt. Naar jeg for Kortheds Skyld har sagt, at Ublændinge og Døde have stemt, har jeg naturligvis ment, at de ere medregnede til Christiansens Stemmer, og dette er saaledes stet med Hensyn til den svenske Fyrhøder. Han stod opført paa Valglisten, naturligvis feilagtigt, da han ikke havde Indfødsret, og der stemtes for ham af en anden Sænsen paa Christiansen. Det er altsaa klart, at han er medregnet blandt Christiansens Stemmer. Saaledes hænger Sagen sammen; det kan der ingen Tvivl være om. Det er ellers mærkeligt at se, hvormange Ansøuelser der gjør sig gjældende angaaende denne Sag. Mindretallet har anført som Grund til ikke at kunne stemme med Flertallet, at der ikke var oplyst et tilstrækkeligt Antal Tilfælde, nemlig 7, hvor Stemmeafgivningen er urigtig. Men nu har den ærede Formand for Udvalget (Høgsbro) oplyst, at der virkelig har været 7 Tilfælde, i hvilke der er foregaaet Urigtigheder, altsaa burde det ærede Mindretal forlade sin Position og komme over til os, hvilket jeg imidler-